

**Weygand beszámolója
az afrikai helyzetéről**

Vichy, június 4. Weygand tábornok, aki a francia minisztertanácsban részt vett, behalóban beszámolt az afrikai helyzetről. Francia poli-

tikai körök szerint Pétain tábornagy és Darlan tengernagy főleg a szíriai helyzetről kérte ki Weygand véleményét. Vichy hangsúlyozza, hogy Franciaország részéről Szíriával kapcsolatban minden eshetőségre fel vannak készülve, miután az angolok szakadatlanul ismétlik támadásaikat szíriai repülőterek ellen s ürügyet kívánnak keresni arra, hogy Szíria ellen esetleg haműveleteket indítsanak. (MTI)

Angol repülőtémadás Beirut ellen

Vichy, június 4. A Havas-OFI hírszolgálati iroda megerősítette, hogy angol repülőgépek szerdán reggel megtámadták Beirutot. A jelentés szerint 6 óra 45 perckor a város felett 4 angol bombázó tűnt fel és a közlekedési utakra

sok bombát dobott. Elpusztítottak egy tartályt, néhány irodaépület kigyulladt, egy francia tisztet és katonát a bombaszilánkok megsebesítettek.

Mi történik Szíriával?

Washington, június 4. A londoni lapok egyre inkább sürgetik az angol kormányt, hogy Szíria megszállása ügyében addig jusson döntés elhatározásra, amíg késő nem lesz. Ez az időpont igen közel van. A lapok felhívják a

figyelmet a vichyi kormány kétórás minisztertanácsára, amelyen Weygand tábornok is részt vett, aki a szíriai helyzet legalaposabb ismerője s akit megbíztak a francia gyarmatbirodalom megvédésével.

Roosevelt terve

Washington, június 4. A „Washington Post”-ban rendszerint jólétesült politikusok megállapítják, hogy Roosevelt két probléma előtt áll. Legutóbb szűkebbkörű munkatársainak bizalmasan meg is mondotta, hogy Németországot az Egyesült-Államok közbelépése nélkül nem lehet legyőzni. Ennek a közbelépésnek nagyon rövidesen be kell következnie — hangoztatják munkatársai, az angol kormány és Winston londoni amerikai nagykövét is. Másodszor Roosevelt érzi, hogy az amerikai nép nem he-

lyesli meg egyhangulag az Egyesült-Államok hadbalépését és egyik napról a másikra nem tagadhatja meg a választási hadjáratban tett ígéreteit. Végül a szövetségi parlament megkérdezése nélkül nem szabad közvetlen hadicselekményre vállalkoznia. Roosevelt nézete szerint tehát ebből a helyzetből az egyedüli kivétel az, ha valamilyen incidens felidézése és reméli, hogy a hadihajóhad őrzőszolgálatát révén előidézheti az első lövést Németország részéről. (MTI)

A megszállott Belgrád közlekedése

Berlin, június 4. A délkeleti hírszolgálat jelenti Belgrádból: A belgrádi lapok feltűnő helyen közlik dr. Turner államtanácsossal, a szerbiai katonai parancsnokság mellett működő közigazgatási szerv vezetőjével való beszélgetést. Ez ország közigazgatásában csak abban az esetben történik beavatkozás — mondotta — ha ezt a közrend és a közbiztonság megkívánja.

Turner a katonai parancsnokságnak előterjesztést tett a minisztériumok biztosi vezetőinek kinevezéséről. Az előterjesztés kizárólag olyan férfiakra vonatkozik, akik évek óta sokszor személyes áldozathozattal küzdöttek Jugoszlávia-

nak a német birodalomhoz való közeledése érdekében, de akik egyben a rájuk bízott minisztériumban szakismeretekkel rendelkeznek. Kormánybiztosok indítják el a bűnszolgálati gépezetét. A végrehajtó hatalmat Szerbiában ma is a szerb rendőrség és csendőrség gyakorolja, amely részben fegyveres. Ez is annak bizonyítéka — mondotta — hogy a németek még az általuk katonailag megszállt országban is azt akarják, hogy az ország ügyeit német beavatkozás nélkül, az ország lakosaiból alakult szervek intézzék. (MTI)

**Meghalt II. Vilmos
volt német császár**

A német megszállás alatt levő Amszterdamból érkezik a hír, hogy II. Vilmos, Németország volt császára szerdán délelőtt a doornai kastélyban 83 éves korában meghalt. Vilmosnál a német birodalmi gondolat egy korszaka tűnik el az életből, az az uralkodó, aki 29 éves korában került a trónra és harminc éven át irányította a szó teljes értelmében a második birodalmat. Ifjúságára esik Bismarck nagy birodalomösszefogó munkája, a két hatalmas egyéniség nem működhetett zavartalan harmoniában, de Vilmos a vaskancellár menesztése után is folytatta Bismarck nagy német államvezetését. A császárnak nagy tervei voltak, kiépítette a német katonai hatalmat, átszervezte a birodalmat és felfokozta erőt, hogy készen álljon a küszöbön álló nagy küzdelemre. A világháború nagyrészt hadserege mellett, a főhadiszálláson töltötte, 1918 novemberében elhagyta az országot, nemsokkal később lemondott jogairól és azóta Hollandiában élt. Több mint huszoneg évig élt távol Németországtól és autokratikus, hatalmas egyéniséget jellemzi, hogy amikor 1921-ben Augustus császár meghalt, egy évre rá 83 éves korában másodszor is megvált. Hatalmas fizikuma és erős szervezete sokszor győzte le a kor támadásait, míg most 83 éves korában meghalt a hollandiai kastélyban, amelyet Németországból való távozása után maga választott lakhelyül.

Doorn, június 4. II. Vilmos volt német csá-

szár utolsó óráiról ismeretessé vált, hogy a volt császár állapotában a múlt hét végén javulás állott be, amely teljes felépüléssel kecsegtetett. Kedden a késő esti órákban azonban állapota jelentősen rosszabbodott. A tüdőembólia gyors legyengülést idézett elő, ami a betegnek természetből erős testalkatát meggyengítette és mély öntudatlanságot okozott.

II. Vilmost a jövő héten temetik a doornai kastély kápolnájából. A kápolnát ebből az alkalomból ideiglenesen átalakítják. Az elhunyt óhajára a temetésen csak a legszűkebb családi kör vesz részt, de a birodalomból is várnak néhány küldöttséget.

Hitler II. Vilmos halála alkalmából táviratilag fejezte ki részvétét az elhunyt feleségének, valamint a trónörökösnek.

Élete

II. Vilmos 1859-ben született. 1869-ben hadnagy rangban belépett az első gyalogdandárba. 1874-ben beiratott a casseli gimnáziumba. 1879-79-ig jogi és államtudományi tanulmányokat végzett a bonni egyetemen. A fiatal Vilmos herceg 1882-ig szolgált az első gyalogdandárban, ahol századosi fokozatig vitte. 1881-ben feleségül vette Augustus Viktória Schleswig-Holstein Oldenburg-augsburgi hercegnőt 1881 március 9-én elhunyt nagytája. I. Vilmos kinek utódja a su-

lyosan beteg trónörökös III. Frigyes császár néven uralkodott 100 nap múlva bekövetkezett haláláig, amelyet súlyos rákbetegsége okozott és Vilmos 1888. június 15-én II. Vilmos császár néven trónralépett. A német összeomlás napjaiban 1918 november 19-én Hollandiába ment és november 28-án Ameringenben mondott le formai jogait a trónjáról. A császárné 1921-ben bekövetkezett halála után egy évre másodszor is megvált, elvette Schönauch Karola hercegnőt.

**MAGYAR
NYILVÁNOSSÁG**

A WILHELMSTRASSEHEZ közelálló és rendszerint igen jól informált Otto von Heydebreck érdekes tudósításban számol be a „Reggeli Magyarország” mai számában a Kréta elfoglalása után felmerült hírekről. Berlini tudósításában a következőket írja: „Az a teljes bizonytalanság, hogy milyen irányban kell várni a már kétségtelenül legalábbis alapvonalaiban meglevő háborús tervek alapján készülő újabb akciót, mint mindig, most is a kombinációk egész sorozatát idézi elő. A legjellemzőbb feltételek Szovjetországra vonatkoznak, amely egészen speciális szerephez jut a kombinációkban. Feltűnő az a változás, amely a feltételekben a Szovjet szerepe körül mutatkozik. Nemrégiben még azt rebesgették, hogy Németország átvonulási jogot követel Szovjetországon keresztül, mások pedig arról vélték tudni, hogy Németország bérbe akarja venni Ukrajnát. Ezeket a híreszteléseket nemcsak német részről bélyegezték eszteleniségnek és részesítették éles visszautasításban, hanem Moszkva is szükségesnek látta a cáfolatot. Most viszont az a hír járja, hogy Molotov ismét Berlinbe látogat. A Wilhelmstrasse nem nyilatkozik erről a híresztelésről és komoly támpontok nem is mutatnak ebbe az irányba, úgy, hogy az egész hír talán inkább hangulati okokból terjedt el.

„Sokkal komolyabb megítélést érdemel azonban Szíria — folytatja Heydebreck — már csak azért is, mert ebben az irányban lángolhat fel újra a háború. Figyelmet kell fordítani Szíria felé egyrészt azért, mert ismét híreket terjesztenek a Szíria felé irányuló német csapatszállításokról. Most azt vélik tudni, hogy német gépesített egységeket szállítottak a szíriai kikötőkbe. A német illetékes tényezők ezalkalommal nem hátrítják el a kérdést eleve azzal, hogy a hadviselés keretében vág és nem nyilatkozhatnak róla, hanem azt hangsúlyozzák: egyáltalán nem tudják elképzelni, hogy ezek a híresztelések megfeleljenek a tényeknek.

„Az angol-francia viszonyról ezeket írja tudósításában Otto von Heydebreck: „Az egész kérdés során igen érdekesen megmutatkozik az új német-francia viszony egész színe, amennyiben a Wilhelmstrassen rámutattak arra: Németország a történelemben tapasztalható legnagyobb vereséget mérte Franciaországra. Ennek ellenére — tették hozzá — ez a vereség rokonképpen és melegséggel — a német birodalom kész megadni Franciaországnak azt a szent jogot, hogy állami területét biztosítsa és megvédelmezze. Ebből az összefüggésből tartozik márcsak azért is, mert a közelkeleti helyzet fejlődése szempontjából van jelentősége, hogy a Wilhelmstrasse vezetői nyomatékosan megkülönböztetik az iraki hadiesemények eddigi fejlődését a nemzeti ellenállás gondolatától. Egyfelől elismerik, hogy a háborús események befejeződtek és a szíriai Ali-kormány ismeretlen célak elttant. Másfelől azonban hangsúlyozzák, hogy ez a fejlemény és a fegyverszünet megkötése az angolokkal, német felfogás szerint egyáltalán nem jelenti az angol elnyomó törekvések elleni nemzeti ellenállás befejezését Irakban.

Köszönetnyilvánítás

Mindazon rokonoknak, jóbarátoknak, vendégeimnek és a fodrász szakosztály vezetőinek, kik szeretett férjem halálának alkalmából koszorú- és virágadományokkal fájdalmaimat enyhíteni igyekeztek, ezúton maradok hálás köszönettel
Özv. TODOR ELEMÉRNE